

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2014. április 9.
(OR. en)

2011/0229 (COD)

PE-CONS 26/14

AGRILEG 22
VETER 9
CODEC 279

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az
1760/2000/EK rendeletnek a szarvasmarhafélék elektronikus azonosítása és a
marhahús-címkézéstekintetében történő módosításáról

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS .../2014/EU
RENDELETE**

(...)

**az 1760/2000/EK rendeletnek a szarvasmarhafélék elektronikus azonosítása
és a marhahús-címkézés tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére, valamint 168. cikke (4) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében²,

¹ HL C 229., 2012.7.31., 144. o.

² Az Európai Parlament 2014. április 2-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

- (1) 1997-ben a szarvasmarhafélék szivacsos agyvelőbetegség-járványa és ennek következtében az állatok eredetének és mozgásának a hagyományos füljelzők használatával történő nyomon követése iránti igény növekedése miatt a 820/97/EK tanácsi rendelet¹ megerősítette a szarvasmarhafélék azonosítására és nyomonkövethetőségére vonatkozó uniós szabályokat.
- (2) Az 1760/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet² minden tagállam számára előírja a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének az említett rendelettel összhangban történő létrehozását.
- (3) Az 1760/2000/EK rendelet létrehozza a szarvasmarhafélék azonosításának és nyilvántartásának rendszerét, amely az állatok mindkét fülön füljelzővel történő ellátását, számítógépes adatbázisokat, marhalevelet és az egyes gazdaságok által vezetett egyedi nyilvántartásokat foglalja magában.
- (4) A marhahúsnek az azonosítás és nyilvántartás alapján a forrásig való visszakövetése a teljes élelmiszerláncra kiterjedő eredetmegjelölés előfeltétele. Ezek az intézkedések biztosítják a fogyasztók és a közegészség védelmét, továbbá előmozdítják a fogyasztói bizalmat.

¹ Az Európai Parlament és Tanács 1997. április 21-i 820/97/EK rendelete a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről (HL L 117, 1997.5.7., 1. o.).

² Az Európai Parlament és Tanács 2000. július 17-i 1760/2000/EK rendelete a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 204., 2000.8.11., 1. o.).

- (5) A Bizottság Az adminisztratív terhek Európai Unión belüli csökkentésére irányuló cselekvési program – Ágazati csökkentési tervek és a 2009. évi tevékenységek című, 2009. október 22-i bizottsági közleményben az 1760/2000/EK rendeletet és különösen a szarvasmarhafélék azonosítására és az önkéntes marhahús-címkézési rendszerre vonatkozó rendelkezéseket a vállalkozásoknak terheket jelentő, különösen fontos tájékoztatási kötelezettségek között sorolta fel.
- (6) Az elektronikus azonosítási rendszerek használata az adatok automatizált és pontosabb beolvasásával és a gazdaság állomány-nyilvántartásába való rögzítésével lehetőséget nyújtana a nyomkövetési folyamatok korszerűsítésére. Lehetővé tenné továbbá az állatok mozgásának automatizált jelentését a számítógépes adatbázisba, ezáltal javítva a nyomkövetési rendszer sebességét, megbízhatóságát és pontosságát. Az elektronikus azonosítási rendszerek használata javítaná továbbá a gazdálkodóknak nyújtott egyes közvetlen kifizetések kezelését.
- (7) Az elmúlt évtizedben a rádiófrekvenciás azonosításon alapuló elektronikus azonosítási rendszerek jelentős fejlődésen mentek keresztül. Ez a technológia lehetővé teszi az egyedi állatazonosító kódok gyorsabb és pontosabb beolvasását közvetlenül az adatfeldolgozási rendszerekbe. Mindez csökkenti az esetlegesen fertőzött állatok vagy fertőzött élelmiszer nyomon követéséhez szükséges időt – megbízhatóbb adatbázisokat eredményez és betegségek kitörése esetén fokozza az azonnali reagálási képességet, munkaerőköltséget takarít meg, jóllehet ugyanakkor növeli a berendezések költségét.
- (8) E rendelet összhangban áll azzal, hogy az elektronikus azonosítási rendszereket az Unióban már bevezették a szarvasmarhaféléken kívüli állatfajokra, például a juh- és kecskefélékre vonatkozó kötelező rendszer formájában.

- (9) Az elektronikus azonosítás terén bekövetkezett technikai fejlődés miatt számos tagállam a szarvasmarhafélékre vonatkozó elektronikus azonosítás önkéntes alapú bevezetése mellett döntött. Ezek a kezdeményezések valószínűleg oda vezetnek, hogy az egyes tagállamok és az érintettek eltérő rendszereket fognak kidolgozni. A különböző rendszerek kidolgozása akadályozhatja a műszaki szabványok későbbi harmonizációját az Unióban. Biztosítani kell a tagállamok azonosítási rendszereinek interoperabilitását és összhangját a releváns ISO-szabványokkal, illetve az elismert nemzetközi szabványalkotó szervezetek által elfogadott egyéb nemzetközi műszaki szabványokkal, valamint azt, hogy ezek a nemzetközi szabványok legalább az ISO-szabványoknál magasabb szintű teljesítőképességet tudjanak garantálni.
- (10) A szarvasmarhafélék elektronikus azonosítási rendszere bevezetésének lehetősége szóló, 2005. január 25-i bizottsági jelentés arra a következtetésre jut, hogy a rádiófrekvenciás azonosításról bebizonyosodott, hogy már eljutott a gyakorlati alkalmazást lehetővé tevő fejlettségi szintre. E jelentés megállapítja továbbá, hogy kívánatos lenne átállni a szarvasmarhafélék elektronikus azonosítására az Unióban, mivel ez – más előnyök mellett – az adminisztratív terheket is csökkentené.
- (11) A közösségi állat-egészségügyi stratégia végrehajtására vonatkozó cselekvési terv című, 2008. szeptember 10-i bizottsági közlemény szerint a Bizottság az elektronikus azonosítás bevezetése során egyszerűsíteni fogja a tájékoztatási kötelezettségeket, mint például a gazdaság állomány-nyilvántartásait és a marhaleveleket.

- (12) Az Európai Unió új állat-egészségügyi stratégiája (2007–2013) című, 2007. szeptember 19-i bizottsági közleményben a „Jobb megelőzni, mint gyógyítani” című rész javaslatot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy vegyék fontolóra az elektronikus azonosítás bevezetésének szarvasmarhafélékre történő kiterjesztését mint az azonosításra és nyilvántartásra szolgáló meglévő uniós rendszer lehetséges továbbfejlesztését a tájékoztatási kötelezettségek (például a gazdaság állomány-nyilvántartásai, marhalevelek) egyszerűsítése érdekében, valamint a marhalevelek elektronikus adatszerjének megvalósítását javasolja. Ez az adatsere elektronikus azonosítás bevezetését eredményezné valós idejű adatbevitellel. Az adatsere jelentős költség- és erőfeszítés-megtakarítással járna a tagállamok illetékes hatóságai és más érintettek számára, valamint csökkentené a marhalevelek adatainak számítógépes adatbázisokba történő bevitelével járó munkaterhet. E rendelet összhangban áll ezzel a kezdeményezéssel.
- (13) E rendelet ezért a gazdasági növekedés, kohézió és versenyképesség javításával várhatóan hozzájárulna a fő uniós stratégiák, köztük az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó Európa 2020 stratégia egyes kulcsfontosságú célkitűzéseinek megvalósításához.
- (14) Bizonyos harmadik országok már megállapítottak fejlett elektronikus azonosítási technológiák alkalmazását lehetővé tevő szabályokat. Az Uniónak is hasonló szabályokat kellene megállapítania a kereskedelem elősegítése és az ágazat versenyképességének növelése érdekében.

- (15) Az új típusú elektronikus azonosítók technológiai fejlesztésének fényében helyénvaló az 1760/2000/EK rendeletben előírt azonosító eszközök körének kiszélesítése az elektronikus azonosítók hivatalos azonosító eszközként való használatának lehetővé tétele érdekében. Mivel a vonatkozó rendelkezések bevezetése jelentős beruházással jár, öt éves átmeneti időszakot kell biztosítani a tagállamok számára, hogy elegendő idejük legyen a felkészülésre. Az átmeneti időszakban továbbra is a hagyományos füljelző a szarvasmarhafélék azonosításának egyetlen hivatalos eszköze.
- (16) Az elektronikus azonosítás egész Unióban való kötelezővé tétele gazdaságilag hátrányosan érinthet egyes piaci szereplőket. Ezért helyénvaló, hogy az elektronikus azonosítás hivatalos azonosító eszközzé válásától kezdve, az állattartók azt önkéntes alapon használhassák majd. Egy ilyen önkéntes rendszerben az elektronikus azonosítást azok az állattartók választanák, akiknek abból valószínűleg gazdasági előnyük származna, míg a többi állattartónak lehetősége lenne állatait továbbra is a két hagyományos füljelzővel azonosítani.
- (17) A tagállamok nagymértékben eltérő állattartási rendszerekkel, gazdálkodási gyakorlattal és ágazati szervezetekkel rendelkeznek. A tagállamok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy területükön az elektronikus azonosítást csak akkor vezessék be kötelezően, amikor az említett tényezőket – ideértve a kistermelőkre gyakorolt hatásokat is – figyelembe véve azt indokoltnak tartják, és azt követően, hogy konzultáltak a szarvasmarha-ágazatot képviselő szervezetekkel. Az Unión belüli állatkereskedelemben a szarvasmarhafélék elektronikus azonosítására vonatkozó kötelezettség azon tagállam hatáskörébe kell, hogy tartozzon, amely területén kötelezővé tette az elektronikus azonosítás használatát. Ez nem jelenti egyben azt, hogy az említett tagállam köteles a feladó tagállamban elektronikusan már azonosított állatok ismételt azonosítására

- (18) Az Unióba harmadik országokból érkező állatokra és húsva azok az azonosítási és nyomonkövethetőségi követelmények vonatkoznak, amelyek egyenértékű védelmi szintet biztosítanak.
- (19) Amennyiben az Unióba harmadik országokból élő állatokat importálnak, azokra érkezésükkor ugyanazok az azonosítási követelmények vonatkoznak, mint az Unióban született állatokra.
- (20) Az egyazon állaton elhelyezett két hivatalos azonosító eszközön ugyanannak az azonosító kódznak kell szerepelnie. Ugyanakkor az elektronikus azonosítók hivatalos azonosító eszközként történő használatához való igazodás kezdeti szakaszában nem zárható ki, hogy bizonyos esetekben az állat eredeti azonosító kódjának konfigurációjára vonatkozó technikai korlátok megakadályozzák, hogy az adott kódot elektronikus azonosítón reprodukálják. Ezek az esetek akkor fordulhatnak elő, amikor az állatok meglévő azonosító kódjának karakterei nem konvertálhatók át elektronikus formátumba. Ezért különleges átmeneti eltérésekről kell rendelkezni annak érdekében, hogy az elektronikus azonosítók az említett állatokra is alkalmazhatóak legyenek, feltéve, hogy biztosított a teljes mértékű nyomonkövethetőség, valamint hogy lehetséges az említett állatok egyedi azonosítása, ideértve annak a gazdaságnak az azonosítását is, amelyben születtek.

- (21) Az 1760/2000/EK rendelet előírja, hogy az illetékes hatóság minden, a rendelet szerint azonosítandó állatnak marhalevelet adjon ki. Ez jelentős adminisztratív terhet ró a tagállamokra. A tagállamok illetékes hatóságai kötelesek számítógépes adatbázist felállítani a 64/432/EGK¹ tanácsi irányelv 14. és 18. cikkének megfelelően. Mivel ezeknek az adatbázisoknak 1999. december 31-e óta teljes mértékben működőképes állapotban kell lenniük, megfelelően biztosítaniuk kell a szarvasmarhafélék belföldi mozgásának nyomonkövethetőségét. Marhaleveleket ezért csak az Unión belüli kereskedelem céljára szánt állatok számára kell kibocsátani. E rendelet azonban nem zárhatja ki a nem az Unión belüli kereskedelemre szánt állatokra vonatkozó marhalevelek kiadásáról szóló nemzeti rendelkezéseket.
- (22) A marhalevelek tagállamok közti adatszeréjére vonatkozó kísérleti projektet azért hozta létre a Bizottság, hogy megkönnyítse a tagállamok közti adatszerét, biztosítva ugyanakkor az állatok nyomonkövethetőségét az Unión belüli mozgásaik során. Amint a nemzeti számítógépes adatbázisok közötti adatszeré teljes mértékben működőképes, a papír alapú marhalevelek kiadására vonatkozó követelmény már nem fog vonatkozni az Unión belüli kereskedelemre szánt állatokra. Ennek hozzá kell járulnia a tagállamok és a gazdasági szereplők adminisztratív terheinek csökkenéséhez.

¹ A Tanács 1964. június 26-i 64/432/EGK irányelve szarvasmarhafélék és a sertések Közösségen belüli kereskedelmét érintő állat-egészségügyi problémákról (HL L 121., 1964.7.29., 1977. o.).

- (23) Az 1760/2000/EK rendelet II. címének II. szakasza meghatározza az önkéntes marhahús-címkézési rendszer szabályait, amelyek az érintett tagállamok illetékes hatóságainak jóváhagyásáról is rendelkeznek bizonyos címkézési leírások tekintetében. A rendszer alkalmazásából adódó, a tagállamok és gazdasági szereplők által viselt adminisztratív terhek és költségek nem állnak arányban a rendszer előnyeivel. Mivel az említett rendelet elfogadása óta új jogi szabályozás lépett hatályba, az önkéntes címkézési rendszerre vonatkozó egyedi szabályok feleslegessé váltak, és ezért azokat törölni kell. Nem sérülhet azonban a piaci szereplők azon joga, hogy önkéntes címkézéssel keresztül tájékoztathassák a fogyasztókat a hús jellemzőiről valamint a fogyasztók azon joga sem, hogy ellenőrizhető információt kaphassanak. Következésképpen, mint bármely egyéb típusú hús esetében, a marhahússal kapcsolatos, a kötelező élelmiszer-címkézési követelményeken túlmenő tájékoztatás során tiszteletben kell tartani a jelenlegi horizontális jogi szabályozást, többek között az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet¹.
- (24) A hús címkézésével kapcsolatban elkövetett csalások jelentette kockázat megelőzése és az európai fogyasztók védelme érdekében az ellenőrzéseknek és szankcióknak megfelelő visszatartó erővel kell rendelkezniük.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1169/2011/EU rendelete a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 304, 2011.11.22., 18.o.).

- (25) Az 1169/2011/EU rendelet értelmében a Bizottság köteles jelentést benyújtani az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az összetevőként felhasznált hús származási országának vagy eredete helyének kötelező megjelöléséről. E jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslat is csatolható a húslánc nagyobb mértékű átláthatóságának biztosítása és az európai fogyasztók jobb tájékoztatása érdekében. Figyelembe véve a hústermékek címkézésével kapcsolatban felmerült legutóbbi, az élelmiszerlánc működését érintő problémákat, az Európai Parlament és a Tanács arra számított, hogy a jelentést 2013 második félévének lehető legkorábbi időpontjában elfogadják és végül 2013 december 17-én fogadták el.
- (26) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése következményeképpen a Bizottságnak az 1760/2000/EK rendelet szerinti hatásköreit hozzá kell igazítani az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. és 291. cikkéhez.

(27) A szarvasmarhák és a marhahús azonosításának, nyilvántartásának és nyomonkövethetőségének megfelelő működéséhez szükséges szabályok alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: a szarvasmarhafélék azonosításának alternatív eszközeire vonatkozó követelmények; különleges körülmények, amelyek fennállása esetén a tagállamok meghosszabbíthatják az azonosító eszköz alkalmazásának maximális időtartamát; a tagállamok számítógépes adatbázisai közötti adatcsere körébe tartozó adatok; egyes jelentési kötelezettségek maximális időtartama; az azonosító eszközökre vonatkozó követelmények; a -I. mellékletben található lista további azonosító eszközökkel való kiegészítése; a számítógépes adatbázisból származó, a marhalevelekben feltüntetendő és az egyes gazdaságok által vezetendő egyedi nyilvántartásokba bevezetendő információkra vonatkozó szabályok; a szezonális legeltetésre – így a vándorlegeltetésre – hajtott szarvasmarhafélék mozgásainak azonosítása és nyilvántartása; bizonyos termékek címkézésére vonatkozó – az 1760/2000/EK rendeletben meghatározottakkal egyenértékű – szabályok; az eredetmegjelölés egyszerűsített megjelenítésére vonatkozó címkézési rendelkezések azokra azon esetek tekintetében, amikor az állat nagyon rövid ideig tartózkodott abban a tagállamban vagy harmadik országban, ahol született, vagy ahol levágták; valamint az előrecsomagolt friss és fagyasztott marha- és borjúhús címkézésén feltüntethető kifejezésekre vagy kifejezés-kategóriákra alkalmazandó meghatározások és követelmények. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

- (28) Az 1760/2000/EK rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az alternatív azonosító eszközöket alkalmazó gazdaságok nyilvántartása; a tagállamok számítógépes adatbázisai közötti adatcsere technikai jellemzői és részletes szabályai; az adatcsere rendszerek teljes mértékű működőképességének elismerése; az azonosító eszköz formátuma és kialakítása; az elektronikus azonosítás megvalósítására vonatkozó technikai eljárások és szabványok; valamint bizonyos állatcsoportok azonosító kódjának konfigurációjára, ezen állatcsoportok maximális méretére és összetételére vonatkozó szabályokra vonatkozóan. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹ megfelelően kell gyakorolni.
- (29) E rendelet végrehajtását figyelemmel kell kísérni. Következésképpen, az önkéntes marhahús-címkézésre vonatkozó rendelkezések esetén az e rendelet hatálybalépésétől számított legfeljebb öt éven belül, illetve az elektronikus azonosításra vonatkozó rendelkezések esetén legkésőbb kilenc éven belül a Bizottságnak két jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács részére, amelyekben kitér mind e rendelet végrehajtására, mind pedig a kötelező elektronikus azonosítás egész Unióban történő bevezetésének technikai és gazdasági megvalósíthatóságára. E jelentéseket szükség esetén megfelelő jogalkotási javaslatokkal kell ellátni.
- (30) Az 1760/2000/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

¹ A Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

1. cikk

Az 1760/2000/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (2) bekezdésének második mondatát el kell hagyni.
2. A 2. cikkben az első franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„– „állat”: szarvasmarhaféle a 64/432/EGK irányelv 2. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontja értelmében, ideértve a kulturális és sporteseményeken részt vevő állatokat is,”
3. A 3. cikk első bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az állatok egyedi azonosítására szolgáló azonosító eszköz;”
4. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk
Az állatok azonosítási kötelezettsége

(1) Minden, egy adott gazdaságban található állatot legalább kettő, a -I. mellékletben felsorolt, a (3) bekezdés szerint elfogadott szabályokkal összhangban álló és az illetékes hatóság által jóváhagyott azonosító eszközzel azonosítják. A azonosító eszközök közül legalább az egyiknek láthatónak kell lennie, és azon látható azonosító kódnak kell szerepelnie.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az 1998. január 1. előtt született és nem Unión belüli kereskedelemre szánt állatokra. Ezen állatokat legalább egy azonosító eszközzel kell azonosítani.

A Bizottság, a technikai haladáshoz való alkalmazkodás biztosítása érdekében, felhatalmazást kap arra, hogy a 22b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el új azonosító eszközöknek a -I. mellékletben szereplő listára való felvételére vonatkozóan, biztosítva eközben ezen eszközök interoperabilitását.

Az azonosító eszköz gazdaságok közötti elosztása, és az állatok közötti szétosztása és alkalmazása az illetékes hatóságok által meghatározott módon történik.

A (3) bekezdés és e bekezdés szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal és végrehajtási jogi aktusokkal összhangban engedélyezett, és egy adott állaton elhelyezett két azonosító eszközön ugyanannak az egyedi azonosító kódnak kell szerepelnie, ami az állatok nyilvántartásával együtt lehetővé teszi minden egyes

- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, abban az esetben, ha az állat azonosító kódját alkotó karakterek nem teszik lehetővé elektronikus azonosító alkalmazását ugyanazzal az egyedi azonosító kóddal, az érintett tagállam illetékes hatóságának felügyelete mellett megengedheti, hogy a második azonosító eszközön más kód szerepeljen, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:
 - a) az állat a (3) bekezdés második albekezdésének c) pontjában említett végrehajtási jogi aktusok hatályba lépése előtt született;

- b) teljes mértékű nyomonkövethetőség biztosított;
 - c) az állat egyedi azonosítása, ideértve a születési hely szerinti gazdaság azonosítását is, lehetséges;
 - d) az állatot nem Unión belüli kereskedelemre szánják.
- (3) A Bizottság, a megfelelő nyomonkövethetőség és a technikai fejlődéshez való alkalmazkodás, valamint az azonosítási rendszer optimális működésének biztosítása érdekében, felhatalmazást kap arra, hogy a 22b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a -I. mellékletben előírt azonosító eszközökre vonatkozó követelmények, valamint az egyes azonosító eszközök bevezetéséhez szükséges átmeneti intézkedések tekintetében.

A vonatkozó ISO-szabványok vagy elismert nemzetközi szabványalkotószervezetek által elfogadott más nemzetközi technikai szabványok alapján, valamint azzal a feltétellel, hogy e nemzetközi szabványok legalább az ISO-szabványoknál magasabb szintű teljesítményt és a megbízhatóságot képesek garantálni, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján előírja a szükséges szabályokat a következők tekintetében:

- a) az azonosító eszközök formátuma és kialakítása,
- b) a szarvasmarhafélék elektronikus azonosítására szolgáló technikai eljárások, és
- c) az azonosító kód konfigurációja.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 23. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (4) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ... -tól/-től⁺ rendelkezésre álljon a szükséges infrastruktúra annak érdekében, hogy az állatok elektronikus azonosító alapján történő azonosítását hivatalos azonosító eszközként biztosítsák e rendelettel összhangban.

A tagállamok ...-tól/-től⁺ kezdődő hatállyal nemzeti rendelkezéseket vezethetnek be, hogy az (1) bekezdésben előírt két azonosító eszköz egyikeként kötelezővé tegyék az elektronikus azonosítót.

A második albekezdésben meghatározott lehetőséggel élő tagállamok az ilyen nemzeti rendelkezések szövegét benyújtják a Bizottságnak, és ezt az információt az interneten hozzáférhetővé teszik. A Bizottság segítséget nyújt a tagállamoknak ezen információknak a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételében úgy, hogy weblapján a tagállamok vonatkozó weblapjaira mutató linkeket helyez el.

- (5) Az (1) bekezdéstől eltérve a kulturális és sporteseményekre szánt szarvasmarhafélék – a vásárokra és kiállításokra szántak kivételével – más, az említett bekezdésben szereplő azonosítási standardokkal egyenértékű azonosítási standardokat biztosító azonosító eszközzel is azonosíthatók.

Az első albekezdésben említett alternatív azonosító eszközöket használó gazdaságok az (5) bekezdésben említett számítógépes adatbázisban kerülnek nyilvántartásba vételre.

⁺ HL: kérjük, illessze be a dátumot: a módosító rendelet hatályba lépésének napját követő öt év.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza a szükséges szabályokat e nyilvántartásokra vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 23. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A Bizottság, annak érdekében, hogy a nyomonkövethetőség az (1) bekezdésben előírt azonosítási standardokkal egyenértékű azonosítási standardok alapján biztosított legyen, felhatalmazást kap arra, hogy a 22b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, valamint az ezek bevezetéséhez szükséges átmeneti intézkedéseket fogadjon el az első albekezdésben említett alternatív azonosító eszközökre vonatkozó követelmények tekintetében.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján szabályokat és az ezek bevezetéséhez szükséges átmeneti intézkedéseket írhat elő az első albekezdésben említett alternatív azonosító eszközök formátuma és kialakítása tekintetében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 23. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (6) A tagállamok közlik egymással és a Bizottsággal a területükön alkalmazott azonosító eszközök mintáját. Ezt az információt a tagállamok az interneten hozzáférhetővé teszik. A Bizottság segítséget nyújt a tagállamoknak ezen információnak a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételében úgy, hogy weblapján a tagállamok vonatkozó weblapjaira mutató linkeket helyez el.”

5. A rendelet a következő cikkekkel egészül ki:

„4a. cikk

Az azonosító eszközök elhelyezésének határideje

(1) A 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott azonosító eszköz elhelyezésére az állat születése szerinti tagállam által meghatározott maximális időtartamon belül kerül sor. A maximális időtartam az állat születésének napjától számítandó és nem haladhatja meg a 20 napot.

Az első albekezdéstől eltérve az állatok fiziológiai fejlődéséhez kapcsolódó okokból ez az időtartam az állat születését követő legfeljebb 60 napra meghosszabbítható.

Az állat nem hagyhatja el a születése szerinti gazdaságot mindkét azonosító eszköznek az adott állaton történő elhelyezése előtt.

(2) A Bizottság, annak lehetővé tétele érdekében, hogy az azonosító eszközök gyakorlati nehézségekkel járó különleges körülmények között is alkalmazhatók legyenek, felhatalmazást kap arra, hogy a 22b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az olyan különleges körülmények megállapítása tekintetében, amelyek között a tagállam az azonosító eszközök alkalmazására vonatkozó, az (1) bekezdés első és második albekezdésében előírt maximális időtartamokat meghosszabbíthatja. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az egyes lehetőségek igénybevételéről.

4b. cikk

Harmadik országokból származó állatok azonosítása

- (1) Minden olyan állatot, amelyen a 91/496/EGK irányelv értelmében el kell végezni a harmadik országokból az Unióba behozott állatokon elvégzendő állat-egészségügyi ellenőrzéseket, és amelyet egy az Unió területén található rendeltetési gazdaságba szállnak, a rendeltetési gazdaságban a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott azonosító eszközzel azonosítanak.

Az állaton a származási hely szerinti harmadik országban elhelyezett eredeti azonosítót az 5. cikkben előírt számítógépes adatbázisban rögzítenek a rendeltetési hely szerinti tagállamban az állat azonosító eszközének egyedi azonosító kódjával együtt.

Az első albekezdés nem vonatkozik a közvetlenül egy tagállam területén található vágóhídra szánt állatokra, feltéve, hogy az állatokat az említett, a 91/496/EGK irányelv szerinti állat-egészségügyi ellenőrzések elvégzését követő 20 napon belül levágják.

- (2) Az 4. cikk (1) bekezdésében említett állatok azonosító eszközeinek elhelyezésére a rendeltetési gazdaság helye szerinti tagállam által meghatározott maximális időtartamon belül kerül sor. Ez az időtartam nem haladhatja meg az (1) bekezdésben említett állat-egészségügyi ellenőrzéseket követő 20 napot.

Az első albekezdéstől eltérve az állatok fiziológiai fejlődéséhez kapcsolódó okokból ez az időtartam a második azonosító eszköz esetében az állat születését követő legfeljebb 60 napra meghosszabbítható.

A 4. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett két azonosító eszközt minden esetben még az előtt elhelyezik az állatokon, hogy elhagynák a rendeltetési gazdaságot.

- (3) Amennyiben a rendeltetési gazdaság egy olyan tagállamban található, amely nemzeti rendelkezéseket vezetett be a 4. cikk (4) bekezdésének második albekezdése szerinti elektronikus azonosító kötelező használatára vonatkozóan, az állatokat az Unión belüli rendeltetési gazdaságban a rendeltetési tagállam által meghatározott időtartamon belül elektronikus azonosítóval kell azonosítani. Ez az időtartam nem haladhatja meg az (1) bekezdésben említett állat-egészségügyi ellenőrzéseket követő 20 napot.

Az első albekezdéstől eltérve az állatok fiziológiai fejlődéséhez kapcsolódó okokból ez az időtartam a második azonosító eszköz esetében legfeljebb az állatok születését követő 60 napra meghosszabbítható.

Az elektronikus azonosító eszközt minden esetben még az előtt elhelyezik az állatokon, hogy elhagynák a rendeltetési gazdaságot.

4c. cikk

Az egyik tagállamból a másikba szállított állatok azonosítása

- (1) Az egyik tagállamból a másikba szállított állatok megtartják a 4. cikk (1) bekezdése szerint elhelyezett eredeti azonosító eszközöket.

Az első albekezdéstől eltérően azonban, ...⁺-tól/-től kezdődően a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatósága megengedheti::

- a) az egyik azonosító eszköz elektronikus azonosítóval történő felváltását, az állat eredeti egyedi azonosító kódjának megváltoztatása nélkül;
 - b) mindkét azonosító eszköz két új azonosító eszközzel történő felváltása oly módon, hogy mind a két új eszközön ugyanannak az új egyedi azonosító kódnak kell szerepelnie. Ez az eltérés ...⁺-tól/-től számított öt éves időszakban alkalmazható abban az esetben, ha az állat hagyományos füljelzőjén elhelyezett azonosító kódot alkotó karakterek nem teszik lehetővé elektronikus azonosító alkalmazását ugyanazzal az egyedi azonosító kóddal, és feltéve, hogy az állat a 4. cikk (3) bekezdése második albekezdésének c) pontjában említett végrehajtási jogi aktusok hatályba lépésének napja előtt született.
- (2) Amennyiben a rendeltetési gazdaság egy olyan tagállamban található, amely nemzeti rendelkezéseket vezetett be az elektronikus azonosító kötelező használatára vonatkozóan, az állatokat legkésőbb a rendeltetési gazdaság helye szerinti tagállam által meghatározott időtartamon belül a rendeltetési gazdaságban elektronikus azonosítóval azonosítják. Ez a maximális időtartam nem haladhatja meg az állatok rendeltetési gazdaságba történő megérkezésétől számított 20 napot.

⁺ HL: Kérem beilleszteni a dátumot: öt évvel a módosító rendelet hatálybalépése után.

Az első albekezdéstől eltérve az állatok fiziológiai fejlődéséhez kapcsolódó okokból ez az időtartam a második azonosító eszköz esetében az állat születését követő legfeljebb 60 napra meghosszabbítható.

Az elektronikus azonosító eszközt minden esetben még az előtt elhelyezik az állatokon, hogy elhagynák a rendeltetési gazdaságot.

Az első albekezdés azonban nem vonatkozik a közvetlenül egy, az elektronikus azonosító kötelező használatára vonatkozó nemzeti rendelkezéseket bevezető tagállam területén található vágóhidra szánt állatokra.

4d. cikk

Az azonosító eszköz eltávolítása, módosítása vagy cseréje

Az azonosító eszköz az illetékes hatóság engedélye nélkül nem távolítható el és nem módosítható vagy cserélhető ki. Ilyen engedély csak akkor adható meg, ha az eltávolítás, módosítás vagy csere nem veszélyezteti az állat nyomkövethetőségét, és amennyiben az állat egyedi azonosítása, ideértve a születési helye szerinti gazdaság azonosítását is, lehetséges.

Egy azonosító kód bármely cseréjét az állat eredeti azonosító eszközének egyedi azonosító kódjával együtt nyilván kell tartani az 5. cikkben előírt számítógépes adatbázisban.”

6. Az 5. cikk a következő szöveggel helyettesítendő:

„5. cikk

A tagállamok illetékes hatóságai számítógépes adatbázist állítanak fel a 64/432/EGK irányelv 14. és 18. cikkének megfelelően.

A tagállamok azt a dátumot követően folytathatnak elektronikus adatcserét számítógépes adatbázisaik között, amikor a Bizottság elismerte az adatcsere-rendszer teljes működőképességét. E csere során az állattartó érdekeinek védelme érdekében biztosítani kell az adatvédelmet, illetve meg kell akadályozni a visszaéléseket.

A Bizottság a 22b. cikknek megfelelően a tagállamok közötti elektronikus információcsere biztosítása érdekében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a tagállamok számítógépes adatbázisai közötti adatcsere körébe tartozó adatokra vonatkozó szabályok tekintetében.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az adatcsere technikai feltételeit és módjait, valamint elismeri az adatcsere-rendszer teljes működőképességét. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 23. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálati eljárás keretében kell elfogadni.”;

7. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

- (1) Amennyiben egy tagállam nem végez elektronikus adatcserét más tagállamokkal az 5. cikkben említett elektronikus adatcsererendszer keretében a következőket kell alkalmazni:
 - a) az adott tagállam illetékes hatósága az adott tagállam számítógépes adatbázisában található információk alapján marhalevelet állít ki minden, az Unión belüli kereskedelemre szánt állatra vonatkozóan;
 - b) minden olyan állatot, amelynek marhalevelet állítottak ki, a marhalevél kíséri az egyik tagállamból a másikba történő szállítás során;
 - c) az állatnak a rendeltetési gazdaságba történő megérkezését követően az állatot kísérő marhalevelet leadják a rendeltetési gazdaság helye szerinti tagállam illetékes hatóságának.
- (2) A Bizottság, annak érdekében, hogy az állatok mozgásai a valamely tagállamban található származási gazdaságig visszamenőleg nyomon követhető legyen, felhatalmazást kap arra, hogy a 22b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a számítógépes adatbázisból származó, a marhalevélen szerepeltetendő tájékoztatást érintő szabályok, valamint az ezek bevezetéséhez szükséges átmeneti intézkedések előírására vonatkozóan.”

8. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„6a. cikk

E rendelet nem akadályozhatja meg, hogy valamely tagállam nemzeti rendelkezéseket hozzon a nem az Unión belüli kereskedelemre szánt állatokra vonatkozó marhalevelek kiadásáról.”;

9. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„– minden, a gazdaságba, illetve az onnan kifelé irányuló állatmozgást, az állatok gazdaságban történő születését, illetve halálát, továbbá ezen események időpontját az érintett tagállam által meghatározott maximális időtartamon belül az illetékes hatóságnak jelenteni; ez a maximális időtartam az említett események valamelyikének bekövetkeztétől számított legalább három, de legfeljebb hét nap; a tagállamok kérhetik a Bizottságtól a maximális hét napos időtartam meghosszabbítását.”;

ii. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság, a kivételes esetekben adódó gyakorlati nehézségek figyelembe vétele érdekében, felhatalmazást kap arra, hogy a 22b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon kivételes körülmények meghatározására vonatkozóan, amelyek fennállása esetén a tagállamok meghosszabbíthatják az első albekezdés második francia bekezdésében meghatározott hét napos maximális időtartamot, valamint a meghosszabbítás maximális időtartamára vonatkozóan, amely időtartam nem haladhatja meg a 14 napot az első albekezdés második franciabekezdésében említett hét napos időszakot követően”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság, a szezonális legeltetésre hajtott szarvasmarhafélék megfelelő és hatékony nyomkövethetőségének biztosítása érdekében, felhatalmazást kap arra, hogy a 22b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon tagállamokra vagy egyes térségeikre vonatkozóan, ahol külön szabályokat kell alkalmazni a szezonális legeltetés tekintetében, ideértve a szezon időtartamát, az állattartók különleges kötelezettségeit, valamint a gazdaság nyilvántartását és az ilyen szarvasmarhafélék mozgásának nyilvántartását érintő szabályokat, továbbá ideértve az e szabályok bevezetéséhez szükséges átmeneti intézkedéseket is.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (4) bekezdéstől eltérve nem kötelező nyilvántartást vezetni az olyan állattartók számára, akik:

- a) hozzáféréssel rendelkeznek ahhoz az 5. cikkben meghatározott számítógépes adatbázishoz, amely már tartalmazza a nyilvántartásban rögzítendő információkat; valamint
- b) a naprakész információkat közvetlenül beviszi vagy bevitte az 5. cikkben meghatározott számítógépes adatbázisba.

(6) A Bizottság, a gazdaságok számára az e cikkben meghatározottak szerint előírt állomány-nyilvántartásban szereplő információk pontosságának és megbízhatóságának biztosítása érdekében, felhatalmazást kap arra, hogy a 22b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az említett információkra vonatkozó szabályok megállapítása tekintetében, ideértve az e szabályok bevezetéséhez szükséges átmeneti intézkedések megállapítását is.”

10. A 8. cikket el kell hagyni.

11. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„9a. cikk

Képzés

A tagállamok biztosítják, hogy az állatok azonosításáért és nyilvántartásáért felelős személyek megkapják az e rendelet és a Bizottság által e rendelet alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok vonatkozó rendelkezéseiről szóló utasításokat és iránymutatásokat.

A releváns rendelkezések minden egyes módosítása alkalmával az első albekezdésben említett személyek rendelkezésére kell bocsátani a megfelelő információkat.

A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő képzések álljanak rendelkezésre.

A Bizottság elősegíti a bevált gyakorlatok cseréjét, hogy az egész Unióban javuljon a tájékoztatás és a képzés minősége.”

12. A 10. cikket el kell hagyni.

13. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

E cím alkalmazásában:

- (1) „marhahús”: minden, a 0201, 0202, 0206 10 95 és a 0206 29 91 KN-kód alá tartozó termék,
- (2) „címkézés”: egy címkének egy vagy több darab húshoz vagy azok csomagolóanyagához való rögzítése, vagy nem előcsomagolt termékek esetén, az eladási helyen a megfelelő információk eljuttatása a fogyasztóhoz, írott és jól látható formában,
- (3) „szervezet”: olyan piaci szereplők csoportja, amelyek a marhahús-kereskedelem azonos vagy eltérő területén végzik tevékenységüket,
- (4) „darált hús”: minden kicsontozott, ledarált, 1 %-nál kevesebb sót tartalmazó, a 0201, 0202, 0206 10 95 és a 0206 29 91 KN-kód alá tartozó hús,
- (5) „nyesedék”: emberi fogyasztásra alkalmasként elismert, kis darabokban kiszerelt hús, amelyet kizárólag a csontvázakon található maradékhús lefejtése során végzett feldolgozási műveletek és/vagy a hús feldarabolása során állítottak elő,

- (6) „darabolt hús”: kisebb kockákra, szeletekre vagy egyéb külön adagokra vágott hús, amelyet más piaci szereplőnek nem szükséges tovább darabolnia, mielőtt a végső fogyasztó megvásárolja, és amelyet a fogyasztó közvetlenül felhasználhat. A darabolt hús fogalmába nem tartozik bele a darált hús és a nyeselek.”

14. A 13. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) és a (4) bekezdést el kell hagyni;
- b) az (5) bekezdés a) pontjában a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:
„a) A piaci szereplők és szervezetek a következőket is feltüntetik a címkéken:”;
- c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A Bizottság, az állattartás helye szerinti tagállamok vagy harmadik országok a marhahús címkéjén való szükségtelen többszöri feltüntetésének elkerülése érdekében, felhatalmazást kap arra, hogy a 22b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el egyszerűsített megjelenítés bevezetésére vonatkozóan olyan esetekben, amikor az állat csak nagyon rövid ideig tartózkodott abban a tagállamban vagy harmadik országban, ahol megszületett, illetve ahol levágták.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén szabályokat fogad el az (1) bekezdésben és a (2) bekezdés a) pontjában említett állatcsoport maximális mérete és összetétele tekintetében, figyelembe véve az e darabolt húsok és nyeselek forrásaként megjelölt állatcsoportok homogenitása vonatkozásában fennálló korlátokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 23. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

15. A 14. cikk negyedik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság, az e szakaszban szereplő horizontális címkézési szabályoknak való megfelelés biztosítása érdekében, felhatalmazást kap arra, hogy a 22b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a darált hússal kapcsolatban szerzett tapasztalatok alapján az e cikk első három bekezdésében szereplő szabályokkal egyenértékű, a marhahús-nyesedékre és a darabolt marhahúsra vonatkozó szabályok meghatározására vonatkozóan.”

16. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Harmadik országokból származó marhahús kötelező címkézése

A 13. cikktől eltérve az olyan, az Unió területére behozott marhahúst, amin nincs minden, a 13. cikkben meghatározott információ feltüntetve, a következő feliratú címkével kell ellátni:

«Származási hely: nem EU» és «Levágva: (a harmadik ország neve)».

17. 2014. december 13-tól:

a) a II. cím II. szakaszának címe „Önkéntes címkézés”-re változik;

b) a 16., 17. és 18. cikk elhagyásra kerül; és

- c) a következő cikk bekerül a II. cím II. szakaszába:

„15a. cikk

Általános szabályok

A 13., 14. és 15. cikkben meghatározottaktól eltérő, élelmiszerre vonatkozó azon információknak, amelyeket a marhahús-értékesítéssel foglalkozó piaci szereplők vagy szervezetek önként helyeznek el a címkén, objektíveknek, az illetékes hatóságok által ellenőrizhetőnek és a fogyasztók számára érthetőnek kell lenniük.

Ezen információknak meg kell felelniük a címkézésre vonatkozó horizontális jogszabályoknak, és különösen az 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek*.

Amennyiben a marhahús értékesítését végző piaci szereplők vagy szervezetek figyelmen kívül hagyják az első és a második bekezdésben említett kötelezettségeket, az illetékes hatóság alkalmazza a 22. cikkben meghatározott megfelelő szankciókat.

A Bizottság a 22b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az előrecsomagolt friss és fagyasztott marha- és borjúhús címkézésén feltüntethető kifejezésekre vagy kifejezés-kategóriákra alkalmazandó meghatározásokra és követelményekre vonatkozóan.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 1169/2011/EU rendelete a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 18. o.).”

18. A 19., 20., és 21. cikket el kell hagyni.

19. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést ahhoz, hogy biztosítsák az e rendelet rendelkezéseinek történő megfelelést.

Az előírt ellenőrző tevékenység nem sértheti a Bizottság semmilyen, a 2988/95/EK, Euratom rendelet 9. cikke alapján végzett ellenőrzési tevékenységét.

A marhahús-értékesítéssel foglalkozó állattartóra, piaci szereplőre vagy szervezetre valamely tagállam által kiszabott szankcióknak hatékonyaknak, visszatartó erejűeknek és arányosaknak kell lenniük.

Az illetékes hatóságnak évente minimális számú ellenőrzést kell végeznie legalább a gazdaságok 3 %-ánál az állatok azonosításával és nyilvántartásával kapcsolatosan.

Az illetékes hatóságnak a második albekezdésben említett hivatali ellenőrzések minimális arányát azonnali hatállyal növelni kell, ha megállapítást nyer, hogy az állatok azonosítására és nyilvántartására vonatkozó rendelkezéseket nem tartották be.

Az illetékes hatóság által vizsgálandó gazdaságokat kockázatelemzés alapján kell kiválasztani.

Valamennyi tagállamnak augusztus 31-ig éves jelentést kell benyújtania a Bizottsághoz a hivatali ellenőrzések előző év során történt végrehajtásáról.

- (2) Az (1) bekezdés ellenére az illetékes hatóság a következő közigazgatási szankciókat szabja ki az állattartóra:
- a) ha egy gazdaságban egy vagy több állat az I. címben megállapított rendelkezések valamelyikének nem felel meg, korlátozást kell bevezetni az állatoknak az érintett állattartó gazdaságába irányuló vagy onnan történő minden mozgására;
 - b) olyan állatok esetében, amelyek vonatkozásában nem tartották be teljes mértékben az I. címben megállapított azonosítási és nyilvántartási követelményeket, kizárólag ezen állatok mozgására azonnali korlátozást kell bevezetni az e követelményeknek való teljes megfelelésig;

- c) ha egy adott gazdaságban meghaladja a 20 %-ot azon állatok száma, amelyek vonatkozásában nem tartották be teljes mértékben az I. címben megállapított azonosítási és nyilvántartási követelményeket, azonnali korlátozást kell bevezetni az adott gazdaságban lévő valamennyi állat mozgására; a tíznél nem több állatot tartó gazdaságokra ez az intézkedés csak akkor vonatkozik, ha kettőnél több azon állatok száma, amelyek azonosítása nem felel meg teljes mértékben az I. címben foglalt követelményeknek;
- d) ha egy állat tartója nem tudja igazolni az állat azonosságát és nyomonkövethetőségét, adott esetben – az állategészségügyi és élelmiszerbiztonsági kockázatok értékelésének függvényében – el kell rendelni az állat azonnali leölését a gazdaság kártalanítása nélkül;
- e) ha egy állattartó elmulasztja bejelenteni az illetékes hatóságnak az állat gazdaságába irányuló és onnan történő mozgását a 7. cikk (1) bekezdésének második francia bekezdésével összhangban, az illetékes hatóságnak korlátoznia kell az állatok e gazdaságba irányuló, illetve onnan történő mozgását;
- f) ha egy állattartó elmulasztja bejelenteni az illetékes hatóságnak egy állat születését vagy elhullását a 7. cikk (1) bekezdésének második francia bekezdésével összhangban, az illetékes hatóságnak korlátoznia kell az állatok e gazdaságba irányuló, illetve onnan történő mozgását;
- g) amennyiben egy állattartó tartósan nem fizeti a 9. cikkben említett díjat, a tagállamok korlátozhatják az állatok e gazdaságba irányuló, illetve onnan történő mozgását.

- (3) Az (1) bekezdés ellenére, ha a marhahús-értékesítéssel foglalkozó piaci szereplők és szervezetek nem a II. címben foglalt kötelezettségeiknek megfelelően címkézik a marhahúst, a tagállamok megfelelő módon és az arányosság elvével összhangban elrendelik a marhahús piacról való kivonását. Az (1) bekezdésben említett szankciókon felül a tagállamok a következő intézkedéseket tehetik:
- a) amennyiben az érintett marhahús megfelel a vonatkozó állatorvosi és köztisztasági követelményeknek, engedélyezhetik:
 - i. az adott marhahús forgalomba hozatalát a megfelelő, uniós követelményekkel összhangban történő címkézést követően; vagy
 - ii. az adott marhahúsnak a 12. cikk első francia bekezdésében foglaltaktól eltérő termékekké történő feldolgozásra való közvetlen továbbítását;
 - b) elrendelhetik az érintett piaci szereplők és szervezetek jóváhagyásának felfüggesztését vagy visszavonását.
- (4) A Bizottság szakértői az illetékes hatósággal együttműködve:
- a) megvizsgálják, hogy a tagállamok betartják-e e rendelet követelményeit;
 - b) helyszíni ellenőrzéseket végeznek annak biztosítására, hogy az ellenőrzéseket e rendelettel összhangban végezzék.

- (5) A tagállamok, amelyek területén helyszíni ellenőrzést hajtanak végre, biztosítják a Bizottság szakértői részére a feladataik elvégzéséhez szükséges segítséget. Az ellenőrzések eredményét meg vitatják az érintett tagállam illetékes hatóságával, mielőtt a záróbeszámolót összeállítják, és közzéteszik. A beszámolóban adott esetben ajánlásokat kell tartalmaznia a tagállamok számára az e rendeletnek való megfelelés javítására vonatkozóan.”

20. Az irányelv a következő cikkekkel egészül ki:

„22a. cikk

Az illetékes hatóságok

A tagállamok kijelölik az e rendelet és a Bizottság által e rendelet alapján elfogadott jogi aktusoknak való megfelelés biztosításáért felelős illetékes hatóságot vagy hatóságokat.

A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az említett hatóságok azonosító adatairól.

22b. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A Bizottság az e cikk szerinti feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

- (2) A Bizottságnak a 4. cikk (1), (3) és (5) bekezdésében, a 4a. cikk (2) bekezdésében, az 5. cikkben, a 6. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (1), (2) és (6) bekezdésében, a 13. cikk (6) bekezdésében, a 14. cikk (4) bekezdésében, valamint a 15a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól ...-tól/től⁺ kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (1), (3) és (5) bekezdésében, a 4a. cikk (2) bekezdésében, az 5. cikkben, a 6. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (1), (2) és (6) bekezdésében, a 13. cikk (6) bekezdésében, a 14. cikk (4) bekezdésében és a 15a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

⁺ HL: Kérem, illessze be e rendelet hatálybalépésének időpontját.

- (5) A 4. cikk (1), (3) és (5) bekezdése, a 4a. cikk (2) bekezdése, az 5. cikk, a 6. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (1), (2) és (6) bekezdése, a 13. cikk (6) bekezdése, a 14. cikk (4) bekezdése, valamint a 15a. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

21. A 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot a 4. cikk (3), (5), valamint az 5. cikk és a 13. cikk (6) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusok tekintetében a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet* 58. cikkével létrehozott Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság segíti.

Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet** értelmében vett bizottságnak minősül.

- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottságnak írásbeli eljárásban kell véleményt nyilvánítania, az ilyen eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül az elnök úgy határoz vagy a bizottsági tagok egyszerű többsége ezt kéri.

-
- * Az Európai Parlament és a Tanács 2002. január 28-i 178/2002/EK rendelete az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).
- ** Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).”

22. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„23a. cikk

Jelentéstétel és jogalkotási fejlemények

Legkésőbb:

- ...⁺ –től az önkéntes címkézési rendelkezések esetében –, és
- ...⁺⁺ – az elektronikus azonosítással kapcsolatos rendelkezések esetében –

az e rendelet hatálybalépését követően a Bizottság megfelelő jelentéseket nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a, amelyekben megvizsgálja e rendelet végrehajtását és hatását, kitérve az első esetben az önkéntes címkézési rendelkezések felülvizsgálatának lehetőségére, a második esetben pedig a kötelező elektronikus azonosítás egész Unióban történő bevezetésének technikai és gazdasági megvalósíthatóságára.

A Bizottság e jelentésekhez szükség esetén megfelelő jogalkotási javaslatokat fűz.”;

⁺ HL: Kérjük, illessze be a dátumot: az e rendelet hatálybalépésétől számított öt év.

⁺⁺ HL: Kérjük, illessze be a dátumot: az e rendelet hatálybalépésétől számított kilenc év.

23. A következő melléklet kerül beillesztésre:

„-I MELLÉKLET

AZONOSÍTÓ ESZKÖZÖK

A) HAGYOMÁNYOS FÜLJELZŐ

...-TÓL/TŐL⁺ KEZDVE

B) ELEKTRONIKUS FÜLJELZŐKÉNT KIALAKÍTOTT ELEKTRONIKUS
AZONOSÍTÓ

C) BENDŐKAPSZULÁBAN ELHELYEZETT ELEKTRONIKUS AZONOSÍTÓ

D) BEFECSKENDEZHETŐ VÁLASZJELADÓKÉNT KIALAKÍTOTT
ELEKTRONIKUS AZONOSÍTÓ”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök
